

Vladas Miniūs

Kūčių vakarą, tėveli

*Kūčių vakarą, tėveli,
Tau už stalo palikta vieta,
kad tu grįžęs pasėdėtum
ir visų valgių paragautum,
kaip liepia bočių paprotys.
Ar Tavo vėlė nepaklydo
mieste pilkuos betono blokuos,
kur mūsų giminė suskirdo
ir vėl kaip paukščiai išsisklaidė?
O gal Tu vėl atgal sugrįžai
į savo tėvo seną gryčią
kažkur netoli Vabalninko?
Bet gi jau ją seniai nugriovė
ir užarė kartu su sodu
ir baltu diemedžiu palangėj,
kurio vis eilėmis ilgėjais.
Ateik šį vakarą pas mus, tėveli,
mes įžiebėm lange žvakutę,
kad Tau lengviau mus būtų rasi
mieste pilkuos betono blokuos
jau sėdinčius prie Kūčių stalo.*

Vilnius, 1997 m.

Vladas Miniūs gimė 1924 m. liepos 3 d. Tauragėje. Mokėsi Kauno „Aušros“ berniukų, Vilniaus Vytauto Didžiojo (karo metais) gimnazijoje, o baigė gimnaziją Tauragėje. 1944 - 1950 m. studijavo Vilniaus universiteto medicinos fakultete (studijų metu atliko vienerių metų „praktiką“ Vorkutos „pataisos“ lageryje). Baigęs universitetą dirbo Tuberkuliozės institute, apgynė mokslinę disertaciją plaučių tuberkuliozės chirurginio gydymo klausimais. Parašė 12 knygų, iš jų - 5 mokslo populiarinimo („Operacinėje dar šviesa“, „Šimtas medicinos mįslių“, „Tuberkuliozė vakar ir šiandien“), 3 mokslinių fantastinių apsakymų rinkinius („Į žvaigždės pasirengę“, „Tamsi šviesa“, „Sveikatos mugė“), vaikams - „Ateik vėl, daktare“, „Apie ežį, gandrą, vorą“, eilėraščių rinkinį (rankraštis - nuo 1939 iki 2004 metų). Išvertė iš vokiečių, rusų, prancūzų kalbų 14 grožinės literatūros ir mokslo žinių populiarinimo knygų. Paskelbė spaudoje 200 mokslinių, mokslo populiarinimo ir įvairių visuomenei aktualių straipsnių, kritinių replikų, feljetonų. Atgimimo pradžioje įsijungęs į Lietuvos Sąjūdį, rašė į laikraščius ir žurnalus aktualiais klausimais. Yra Tėvynės Sąjungos narys.

Kalėdos

*Kažkur šią naktį Kristus gimė,
kažkur šiąnakt suskambino varpai.
Danguj sužibo žvaigždės deimantinės,
ir ta nauja, kur spindi begaliniai,
karaliams kelią nušvietė tenai,
kur guli Jis, mažytis kūdikėlis,
kur Gloria kartoja lūpos piemenėlių.
Kelauja ten karaliai, neša dovanų
Naujamajam Viešpačiui, kurs karaliauti
atėjo tyliai, be aidų
ir skambesio trimity, kurį tik jautis
ir avelės savo kvėpavimu sušildė.
Ir choras dangiškųjų angelų
Jo garbei skambia giesmę gieda
ir džiaugiasi, kad išsipildė,
ką skelbė lūpos pranašų.
Šiandien Jis nužengė čionai
ir skelbia mums ramybę, taiką,
pripildo meile mums krūtinę.
Šiąnakt suskambino varpai -
Kalėdos Šiaurėj - Kristus gimė.*

Vorkuta, 1945 m.

„Varpui“ rašo

Laiško laisvės kovotojams autorė - moksleivė, kuriai Baltijos Kelio dieną buvo vos dveji metai

Mieli Lietuvos laisvės kovotojai,

Nuo senų senovės Lietuvos laisvės kovotojai siekė, kad laisvė nebūtų ribojama. Istoriniuose šaltiniuose apstu faktų kaip jie kovojo, kaip priešinosi vokiečių, rusų ir sovietų okupacijoms, kaip veikė pogrindyje, miškuose - taip siekdami savo valstybei laisvės, pripažinimo ir gerovės. Juos demaskuodavo, žudė, trėmė kankino, persekiojo jų šeimas, siekė palaužti kovingąją dvasią, sužlugdyti kilnius siekius ir tikslus kartais nežmoniškiausiomis priemonėmis ir veiksmais. Tačiau išlikusieji užsigrūdino ir tęsė savo kovas. Net ir pasiekus visišką laisvę, šie nuostabūs žmonės palaiko laisvės kovų dvasią, tebestovi laisvės grandinėje, budi.

Manau nesuklysiu tvirtindama, jog Baltijos Kelio pradžia buvo sunkiai pasiektas prasilaūžimas Lietuvos istorijoje ir tai buvo didžiausia įžanga į Lietuvos išsivadavimo kelią. Tikrasis mūsų Laisvės rytas išaušo 1990 m. kovo 11 d., kada LR Atkuriamasis Seimas priėmė Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo Aktą.

Laisvės kovotojai pasiekė savo tikslą. Tai privalo įsiminti visų laikų visos kartos!

Teko stebėti šiais metais Baltijos Kelio penkio-likmečio minėjimą Ukmergės plente. Susirinko ištis daug garbaus amžiaus žmonių, kurie išgyveno aną baisųjį laikotarpį, tačiau neprarado vilties, nenuleido rankų siekiant už-

sibrėžto tikslo. Drauge turime pastebėti ir džiaugtis, kad kartais nepelnytai nuvertinamas mūsų jaunimas buvo Kelio minėjime, tęsia jau istorija tapusią tradiciją.

Visais laikais buvo ir dabar Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga turi būti budri, savo gretas papildyti jaunais, patriotiškai nusiteikusiais žmonėmis, kad jie tęstų nelengvą ir dar trapų Lietuvos laisvės kelią į ateitį.

Sėkmės mums visiems, budintiems Lietuvos laisvės sargyboje!

Su nuoširdžiu tikėjimu Jumis,

Jolita Zimnickytė